

[Jørgen Jensen.]

Det er ikke alt for mange midler, vi råder over i den økonomiske politik. Finansloven, dens udgiftsposter, dens indtægtsposter, dens kasseoverskud, er et af disse midler og et såre vigtigt middel, som folketinget og regeringen har ansvaret for at bruge på fornuftig måde. Jeg tilsiger på mit partis vegne regeringen al mulig støtte hertil. Kredit- og pengepolitikken er et lige så betydningsfuldt økonomisk-politisk middel, som har virkninger både indadtil og udadtil. Ingen af disse to midler kan stå alene, men de kan støtte hinanden og derved i fællesskab give et godt resultat for den økonomiske udvikling. Det er en helt selvfølgelig opgave for enhver regering at koordinere disse to økonomisk-politiske midler. Mit parti har fuld tillid til, at en sådan koordination finder sted. Jeg ved meget vel, at både den aktuelle situation med dens forskellige facetter og udviklingen på lidt længere sigt er under streng observation fra regeringens og pengemyndighedernes side, og at der allerede er ved at blive taget visse pengepolitiske skridt. Jeg ved også, at regeringen fastholder sit mål: at den samfundsøkonomiske balance skal oprettholdes.

Jeg vil til slut komme med nogle enkelte bemærkninger, der vedrører udviklingen på lidt længere sigt. Alle samfund lever i disse år under forvandlingens lov. Det gælder de nye, fattige lande, og det gælder også de rige, gamle, velindustrialiserede lande. Tekniske fremskridt af voldsom karakter har skabt en dynamik på snart sagt alle områder, som det kan have sine store vanskeligheder at efterleve og tilpasse sig. Vi ser det på mangfoldige felter her i landet. Der sker strukturændringer i alle erhverv og for de fleste befolkningsgrupper. Det må kunne gøre ondt for mange og navnlig for de mennesker, der har levet det meste af deres liv under roligere forhold.

Det er en overordentlig vigtig opgave for lovgivningsmagten at hjælpe med til, at alle disse ændringer kan komme til at forløbe på en harmonisk måde. Et af de største krav, der her stilles, er større investeringer og dermed større opsparing, men der skal ske tilpasninger på mange andre områder, ikke mindst på arbejdsmarkedet. Der skal også reformer til, og regeringen

har jo på såre vigtige områder i det sidste år foreslået og allerede fået gennemført reformer, som passer til dette ændrede samfundsmønster, og mere vil følge efter.

Nogle befolkningskredse har desværre den opfattelse, at denne tilpasning til 1970'ernes samfund først og fremmest skal ske ved, at der stilles økonomiske krav til staten. I hvert fald ser vi undertiden ønsker herom, der mildest talt er ganske urealistiske. Jeg henleder opmærksomheden på det afsnit i Den økonomiske Årsoversigt, der hedder: balanceproblemer i dansk økonomi i de nærmeste år. Det er efter min mening en fortrinlig analyse af de samfundsøkonomiske aspekter frem til 1972. Med al tydelighed fremgår det heraf, at vi allerede i kraft af vedtagne love og beslutninger har beslaglagt en væsentlig del både af stigningen i arbejdskraften og af den forudsatte stigning i produktionen til offentlige investeringer og til kollektivt forbrug. Tilbage bliver så kun en lille og beskedne margin for stigning i det private forbrug i de næste 5 år.

Dette er et perspektiv, som ikke kan fryde alle. Jeg tror dog, at der er nogle, der vil glæde sig, men til dem hører jeg ikke. Jeg advarer højtråbende kredse mod at tro, at alle ønsker kan imødekommes; det kan de ikke, hverken på kort eller på lang sigt. Jeg mener, at regeringen har stort set den samme opfattelse som den, jeg her har givet udtryk for. Tilpasningen til det nye samfund må ikke mindst give sig udslag i, at der skabes et sundt og stabilt grundlag for yderligere fremskridt, og at der gives tilstrækkelig mulighed for erhvervslivets og borgernes selvvirksomhed. Der er brug bl. a. for en organisationsreform taget i videste betydning og naturligvis også omfattende den offentlige sektor, som kan være med til at bære udviklingen fremover i godt, men også i velafbalanceret tempo.

Med disse ord skal jeg på det konservative folkepartis vegne anbefale finanslovsforslaget for 1969-70 til vedtagelse.

Damsgaard: Inden jeg går over til de økonomisk-politiske kommentarer, vil jeg først gøre følgende bemærkninger:

Under et samråd i finansudvalget med finansminister Poul Møller drøftede vi